

Sygn. akt IV CZ 19/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. B.  
przeciwko K. Spółce z o.o. w N. w upadłości likwidacyjnej  
o zapłatę,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 3 lipca 2015 r.,  
zażalenia strony pozwanej  
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie  
z dnia 16 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa 285/13,

**oddala zażalenie.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Lublinie postanowieniem z dnia 4 września 2013 r. uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 12 listopada 2012 r. i odrzucił zarzuty pozwanej K. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. od nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 16 listopada 2010 r., a postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od tego orzeczenia jako niedopuszczalną (art. 398<sup>6</sup> § 2 w związku z art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na to ostatnie postanowienie pozwana, wnosząc o jego uchylenie, zarzuciła naruszenie art. 398<sup>1</sup> § 1, 398<sup>3</sup>, 398<sup>6</sup> § 2 i 394 k.p.c. poprzez przyjęcie, że na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 4 września 2013 r., w którym odrzucono sprzeciw od zarzutów złożonych od nakazu zapłaty, nie przysługuje skarga kasacyjna.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Przepis ten odnosi się do enumeratywnie wymienionych w nim orzeczeń.

Skoro zatem postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu od zarzutów przeciwko nakazowi zapłaty nie zostało wymienione w art. 398<sup>1</sup> § 1 k.p.c., skarga od tego orzeczenia jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu. Podniesione w zażaleniu zarzuty nie mogą skutecznie podważyć oceny Sądu Apelacyjnego, odwołującej się do tego przepisu. Wypada przy tym zauważyć, że skarżący oparł środek odwoławczy m.in. na podstawie art. 394 k.p.c., w którym uregulowano dopuszczalność i zasady składania zażaleń do sądu drugiej instancji, czyli na przepisie pozostającym bez związku z przedmiotem sprawy.

Należy również podkreślić, że w postępowaniu cywilnym nie dopuszcza się konkurencji środków zaskarżenia w stosunku do tego samego rozstrzygnięcia.

Jeżeli spełnia ono warunki z art. 394<sup>1</sup> § 2 k.p.c., oznacza to, że inny środek odwoławczy od tego orzeczenia podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 listopada 2011 r., II UZ 38/11 oraz z dnia 7 kwietnia 2010 r., II PZ 10/10 – nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>15</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

I.n